

1973 டிசம்பர் 4]

[Mr. Chairman]

nated the following Members to be the Members of the Committee on Government Assurances for the year 1973-74 :—

- 1 Thiru C. R. Kolappa.
2. Thiru Era. Sambasivam.
- 3 Thiru M. K. D. Natarajan.
- 4 Thiru R. Sakthi Mohan.
- 5 Thiru K. S. Ganapathy.
- 6 Thiru K. Rajaram.
- 7 Thiru N. Wilson Appollos.

Under rule 176 (1) of the Council Rules, I have nominated Thiru K. Rajaram to be the Chairman of the Committee on Government Assurances.

(2) அவை 5-ந் தேதி கூடுவது.

MR. CHAIRMAN : As the consideration of the Tamil Nadu Recognised Private Schools (Regulation) Bill, 1972 is not yet over in the Legislative Assembly and as the Hon. the Minister for Education will be replying to the debate now, the Bill will be taken up in the Council tomorrow.

The other items in the name of the Hon. the Minister for Education today will also be taken up tomorrow.

The House will be meeting tomorrow at 3 p.m.

3. அரசின் சட்ட முன்வடிவு.

தமிழ்நாடு, 1973-ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1973.)

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மேலவைத் தலைவரவர்களே,

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1973-ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1973) ஆய்விற்ரு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன் மொழிகிறேன்.

@190ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு IIIஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, இந்துசமய அறக்கட்டளைகள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/73)

[1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

தமிழ்நாடு, 1959-ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 22/1959) 117-வது பிரிவின்படி தமிழ்நாட்டில் செயலில் உள்ள ஏதேனும் ஒரு சட்டத்தில் அல்லது அத்தகைய சட்டத்திற்குக் கீழ் செய்யப்பட்டு இம்மாநிலத்தில் செயலிலுள்ள ஓர் அறிவிப்பு, ஆணை, திட்டம், விதி, படிவம் அல்லது துணை விதியில் கண்டுள்ள வாரியம் அல்லது அதன் தலைவர் அல்லது அதன் ஆணையாளர் ஒருவர் பற்றிய குறிப்பீடு எதுவும், 1951 செப்டம்பர் 30-ஆம் நாள் முதற் கொண்டு அச்சட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட அல்லது நியமிக்கப்பட்டுள்ளதாக கருதப்படும் ஆணையாளர் பற்றிய குறிப்பீடாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

சென்னை, உயர்நீதி மன்றம், 1970-ஆம் ஆண்டில் 1016-ஆம் எண் ரிட் மனு குறித்து தனது தீர்ப்பில் அச்சட்டத்தின்படி மேற்படி 117-வது பிரிவின் செயல் வரம்பிணைப்பற்றியும் பரிசீலித்தது. 117-வது பிரிவின் கீழ், ஆணையாளர் மட்டுமே வாரியத்திற்குப் பதிலாகச் செயல்பட முடியும் என்றும், பரம்பரை அறங்காவலர் அல்லாத அறங்காவலர் பதவிகளுக்கு விண்ணப்பங்கள் கோர உதவி ஆணையாளருக்கு முதற்கண் அதிகாரம் கிடையாது என்றும் உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்துள்ளது. எனவே அந்த நேர்வுகளில் அறங்காவலர்களை நியமிப்பதற்கு ஆணையாளரே அதிகார முடையவராவார். பட்டியலில் சேராத பல கோவில்கள் இத்தகைய விதித்துறைகளைக் கொண்ட திட்டங்களை வைத்திருக்கலாம். இந்த நேர்வுகள் அனைத்திலும், ஆணையாளரே விண்ணப்பங்கள் கோர முடியாது. எனவே, இத்தீர்ப்பினால் ஏற்பட்ட இடர்ப்பாட்டினைத் தீர்ப்பதற்காக இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் துறை ஆணையாளர், தனக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களில் எதையேனும் துணை ஆணையாளருக்கு அல்லது உதவி ஆணையாளருக்கு பிரித்துக் கொடுக்க அதிகாரம் அளிக்கும் வகையில் தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு 22-வது சட்டத்தில் 117-வது பிரிவைத் திருத்துவது அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது.

இதை மேலவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்டப்பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1973-ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1973) ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தை திருத்துவதற்காக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன ஏற்புரைகள் பொதுவாக வரவேற்கத் தக்கவை. ஆனாலும், திருக்கோவில்களுக்கு அறங்காவலர்களை நியமிப்பதில் நம்முடைய அரசு போதிய கவனம் எடுத்துக் கொள்கிறது

1973 டிசம்பர் 4]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

என்று நாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டாலும், கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள், திருக்கோவில் வழிபாட்டு முறையில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் நிர்வாகத்தில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்று பரவலாக இருக்கின்ற புகார்களை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு சமயம் இந்த அவையில் ஏற்பட்ட வினா—விடையில் கூட “கோவில் வேறு, நிர்வாகம் வேறு” என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். உணர்வு பூர்வமாக ஒரு தத்துவத்தில், ஒரு கொள்கையில் நம்பிக்கை உடையவர்கள்தான் நிர்வாகத்தையும் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். நிர்வாகமும், உணர்வும் பிரிக்கப்படுமானால், என்ன இருந்தாலும், அந்த நிர்வாகம் தளர்ச்சி அடையும். எனவே இந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துகின்றபோது கூடுமானவரையில் கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், அதுமட்டுமல்ல, திருவுருவத்தில், திருக்கோவில் வழிபாட்டு முறையில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படி நம்பிக்கை உள்ளவர்களுடைய மனம் புண்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய மிகுந்த பொறுப்பு அரசுக்கு உள்ளது. அது கடமையுமாகும். சாதாரண அரசு பணியாளர்களை நியமிக்கக்கூட, எழுத்தர்களை வைக்கக்கூட ஒரு பொதுக்குழு அமைத்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். பல கோவில்களின் நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க அறங்காவலர்களை நியமிக்கும்போது, அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஒரு குழு நியமித்து, மாநில அளவில் ஒரு குழு அமைத்து விண்ணப்பங்கள் வரவழைத்து பரிசீலித்து எடுப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதால் வேண்டுமென்றே செய்யப்படுகின்றது என்று ஒரு குறை கூறக்கூடிய வாய்ப்பைத் தடுத்தது போல் ஆகும். நான் ஏதோ குறைகள் இருக்கின்றன என்பதாலே தான் சொல்கிறேன் என்று கருதாமல், தவறுகள் நடைபெறாமல் தடுப்பதற்கான முயற்சியில் இந்த அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். மாநில அளவில் ஒரு எழுத்தரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குக் கூட ஒரு பொதுக்குழு இருக்கிறது. சமய சார்பற்ற அரசு நடைபெறுகின்ற இடத்தில் சமய நிறுவனங்கள், திருக்கோவில்கள் நிர்வாகம் செய்யப் படுவதற்கு அறங்காவலர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஒரு அறக்குழு அமைத்துத் தேர்ந்தெடுத்தால், எந்தவிதமான புகார்களுக்கும் இடமில்லாத அளவுக்குச் செய்ய முடியும் என்பதைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அந்த வகையில் அரசு அக்கறையும் கவனமும் செலுத்த வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Chairman, Sir, I am grateful to the Hon. Minister for placing this amendment before the House for its approval, because it gives me an opportunity to speak on the administration of the Hindu Religious Endowments Department and more particularly on one aspect of it to which I would like the Hon Minister to reply.

4-20

பி. ப.

தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, இந்துசமய அறக்கட்டளைகள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/73)

[1973 டிசம்பர் 4]

[Thiru A. R. Damodaran]

A week ago, or almost ten days ago, I saw a notification in the newspapers that all properties belonging to Hindu Temples and to the Charitable Endowments administered by the Hindu Religious Endowments Department were released from the provisions of the Rent Control Act and that henceforth the provisions of the Act would not apply to such properties. Sir, only six months ago, the Rent Control Act was passed by this very Legislature and a Select Committee went into the various provisions of the Act and debated on whether such charitable institutions and endowments should be exempt from the provisions of the Rent Control Act. Various amendments were carried out, whereby the rate of return for residential properties was increased from 6 to 9 per cent of the capital value of the buildings and for non-residential buildings, the rate of return was raised from 9 to 12 per cent. Even at that stage, in the Select Committee, some Members asked whether it would be possible to exclude the properties of Hindu Temples and Hindu Charitable Endowments and it was made quite clear by the Hon. Minister who was the Chairman of the Select Committee—Thiru Rajaram—that it was not proposed to exclude the properties of temples from the provisions of the Rent Control Act. I wish to bring to the notice of the Hon. Minister that one swallow does not make Indian summer and if there was a tenant in Kapaleeswarar Temple who was enjoying certain temple-property for a number of years at a highly concessional rate, it does not mean that thousands of tenants of temples should be put to difficulties all over the State by the relaxation from rent-control of such properties belonging to temples. There are thousands of persons who live in the houses belonging to temples—not only residential houses, but there are thousands of shopkeepers also who happen to occupy such buildings. Particularly in Thanjavur District where the temples own a lot of properties in the bazaar areas, a number of small shopkeepers are involved. Therefore, the exemption from the provisions of the Rent Control Act is likely to prove a great hardship and difficulty to such tenants.

Sir, having had no other opportunity in this session to seek a clarification from the Hon. Minister on this subject, I take this opportunity to request him to elucidate whether this was done on the spur of the moment and on what basis it was done and, if the Government felt that it should be done, why it had not come in the form of an amendment to the Rent Control Act. Sir, although I know that Government have powers—under certain rule-making powers—to exempt a class of institutions, yet I think that such an important decision should not have been announced by means of a Government Order, but should have been debated fully in both the Houses of the Legislature before

1973 டிசம்பர் 4]

[Thiru A. R. Damodaran]

a major policy decision was taken to exempt such properties from the provisions of the Rent Control Act. I would also like to state, at this stage, that if it is felt that some degree of concession should be shown to such institutions, the Hon. Minister could very easily have brought an amendment and stated that the charitable institutions or such religious bodies might be given a preferential rate of fair rent, to the extent of 50 per cent of the fair rent and even that might have been accepted by the House. Sir, the important point to be borne in mind is that I do not think that such important policy decisions should be taken by using the rule-making powers of Government and introduced by a notification, but should have been brought before the House for its consent, Thank you.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி : தலைவரவர்களே, இந்து சமய அறக்கட்டளை இரண்டாவது திருத்தத்தை வரவேற்று, அதையொட்டி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். முன்பு பேசிய நமது தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் சொன்ன கருத்தைத் தான் நானும் கூற விரும்புகிறேன். கோவில் டிரஸ்டிகளாக நியமிக்கப் படுபவர்கள் எல்லாம் தெய்வ வழிபாட்டிலும், பக்தியிலும் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் தெய்வீகத் தன்மையோடு, பக்தியோடு, பயத்தோடு அங்கே நிர்வாகம் நடைபெறும். அதற்கு மாறாக நியமிக்கப்பட்டால், அலட்சியப் போக்கினால், பலவித கோளாறுகளும், நிர்வாகத் தவறுகளும் ஏற்படும். இதை ஏதோ குறிப்பாக சிலரை நீக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. யார் நம்பிக்கையோடு அந்த நிர்வாகத்திலிருந்து செய்வார்களோ, அப்படிப்பட்டவர்களைப் பார்த்து நியமிக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். பல காலம் பலர், இந்தக் கோயிலுடைய சொத்துக்களை எல்லாம் அவரவர்கள் டிரஸ்டிகள், தர்மகர்த்தாக்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அவர்களுடைய ஏகபோக உரிமையாகப் பாவித்து நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், இன்றையதினம் அரசு அவைகளை யெல்லாம் அநேகமாக நீக்கி விட்டது. நீக்கிக் கொண்டும் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் முன்பு என்ன தவறுகள் நடந்தனவோ அவை மீண்டும் தொடர்ந்து நடக்காமல் கவனத்தோடு, எச்சரிக்கையோடு அரசாங்கம் இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் ரொம்ப வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவிலுக்கு எவ்வளவோ பேர்கள் தங்களுடைய சொத்துக்களை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான திருவிழாக்கள், பூஜைகள் இன்னும் பல நல்ல காரியங்களுக்காகச் செலவு செய்கிறார்கள். அம்மாதிரிச் சொத்துக்களை கொடுத்தவர்களின் பரம்பரையினர் இருந்தால், அவர்களுக்கு தர்மகர்த்தா வேலைகளில் ஒன்றைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, இந்துசமய அறக்கட்டளைகள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/73)

[1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி]

குறிப்பாக ஒரு விஷயம், அது சம்பந்தம்சூட இல்லாமல் இருக்கலாம். காலம் கடந்த நிகழ்ச்சியாகக்கூட இருக்கலாம். இருந்தாலும் இதை அரசாங்கம் அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில் சிதம்பரத்தில் பிச்சவரம் என்ற ஒரு பெரிய ஜமீன் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் இருந்தார். அந்தக் காலத்தில் நடராஜர் கோயிலுக்கு இடமும், கோவிலுக்கு வேண்டிய வசதிகளும் செய்து கொடுத்தவர். பரம்பரையாக ஜமீன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இன்றைக்கும் அந்தப் பரம்பரைக்கு கோயிலில் நடராசர் விக்கிரகத்துக்குப் பக்கத்தில் உட்கார வைத்து கோவில் மரியாதை, அபிஷேகம் முதலியவற்றில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பரம்பரை, அவர்கள் பெற்ற கடன் பாக்கிக்காக, அந்தக் கடனை ஒருவருக்கு “மேட் ஓவர்” செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் பெயர் சுப்பிரமணியபிள்ளை என்று நினைக்கிறேன். இது 40 வருஷத்திற்கு முன்பு நடந்த விஷயம். அந்தக் கடனை அந்தப் பிள்ளையவர்கள், ராஜா சர். அண்ணாமலைச் செட்டியாருக்கும் அவருடைய சகோதரர் ராமசாமி செட்டியாருக்கும் “மேட் ஓவர்” செய்து கொடுத்து, அந்தக் கடனை வசூல் செய்து, சாமிக்கு ஏதோ சில சொத்துக்களை எழுதி வைத்துவிட்டு, இவர்களுடத்தில் பொறுப்புகளை ஒப்படைத்து விட்டு அவர் இறந்து விட்டார். ராஜா சர். அண்ணாமலை செட்டியாரும் அவருடைய சகோதரர் ராமசாமி செட்டியார் அவர்களும், வெள்ளையர்கள் காலத்தில் அவர்களுக்கு இருந்த செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அந்த ஜமீனைச் சேர்ந்த 400 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள நஞ்சை நிலங்களையும் மற்ற சொத்துக்களையும் எலத்துக்குக் கொண்டு வந்து, போலீஸ், ரிசர்வ் எல்லாம் வைத்து எடுத்து விட்டார்கள். அவ்வளவு பெரிய அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்த குடும்பம், கோவிலுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்த குடும்பம், இன்றைக்கு அந்த ஊரை விட்டுப் போய் மாயவரத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள குத்தாலத்தில் குடியேறி விட்டார்கள். அங்கே அந்தக் குடும்பத்தினர் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த ஜமீன்தார், கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டபோது அவர் மனைவிக்கு உடையார்பாளையம் ஜமீன்தார் கொடுத்த சில சேதனங்களை வைத்துக்கொண்டு, மூன்று நான்கு குழந்தைகளோடு அந்தக் குடும்பம் ரொம்பப் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. நான் இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை மாற்ற வேண்டும், அவர்களுக்கு நிலத்தை உரிமையாக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களுக்கு இந்தச் சொத்து தேவையில்லை, நிலம் தேவையில்லை. அவருக்குப் பல கோடிக் கணக்கான பணம், சொத்துக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தக் குடும்பத்தாரின் நிலையை பரிதாபத்தோடு, அனுதாபத்தோடு கவனித்து மீண்டும் அந்தக் குடும்பத்திற்கே இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்து, அறக் கட்டளைகளையும் உற்சவங்களையும் செய்யும்படி செய்தால், ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். ஏதோ இந்தச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும், சட்டத்தில் இருக்கின்றதற்கு மாறாக ஏதும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் அனுதாபத்தோடு கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன், அந்தக்

4 30
பி.ப.

1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி]

குடும்பம் பெரிய பூசைக்குரிய குடும்பமாக அப்போது இருந்தது. தெய்வீகமான குடும்பமாக இருந்த குடும்பம். இன்றைக்கு மிக ஏழை எளியவர்களாக ஒரு சிறு கிராமத்திலே தவித்துக் கொண்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகின்றேன். அந்தக் காலத்தில் 300 ஏக்கர், 400 ஏக்கர் நிலம் என்றால், இந்தக் காலத்தில் அந்த நிலங்களுக்குள்ள மதிப்பு என்ன இருக்கும் என்பதையெல்லாம் எண்ணிப் பாருங்கள். கடனுக்காக அந்த ஜமீனுடைய அத்தனை சொத்துக்களும் எலத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, அவர்களே அந்தச் சொத்தையெல்லாம் எலத்தில் எடுத்து அந்த அறக் கட்டளையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அறக் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதை நான் குறை சொல்லவில்லை. குற்றம் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்தப் பரம்பரை பரிதாபத்திற்குரிய நிலையிலே இருக்கின்றது. தில்லையை ஸ்தாபகம் செய்த குடும்பம் இந்த நிலையில் இன்றிருக்கின்றது. அரசாங்கம் 'இதை அனுதாபத்தோடு கவனித்து, பொறுப்பை மாற்றிக் கொடுக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால், கணிசமான ஒரு தொகையையாவது இப்படிப்பட்ட நிலையிலே நிற்கின்ற குடும்பத்திற்குக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். இந்த ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்ட் சட்டம் காரணமாக இந்த ஏழ்மை நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதை இந்த நேரத்திலே அரசாங்கத்தின், அங்கத்தினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். கொஞ்சம் அனுதாபத்துடன் அவர்களைக் கவனித்து அதற்கான நடவடிக்கை ஏதாவது எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் குடும்பத்திற்கு, எந்த நிர்வாகப் பொறுப்பும் தேவையில்லை. எந்தச் சொத்தும் தேவையில்லை. ஆனால் அரசு இந்தக் குடும்பத்தினர் விஷயத்தில் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். அதில் தலையிட்டு இந்த நிலைமையைக் கொஞ்சம் மாற்றி நிர்வாகத்தைக் கொடுக்கும்படி தாமதமாயுடன் வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு, இதுவரையில் எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் 42-வது விதியின் கீழ் மூன்று போடப்பட்டிருந்தன. அவை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே நானும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். தமிழகத்திலுள்ள திருக்கோயில்களிலே தர்ம கர்த்தாக்கள் நியமனத்திலே பலவிதமான ஊழல்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. தர்மகர்த்தா ஒருவரை நியமிக்கும்போது, அந்த தர்மகர்த்தாவாக பதவியில் இருப்பவர், தர்மகர்த்தாவாக நியமிக்கப்படப்போகின்றவரி

தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, இந்துசமய அறக்கட்டளைகள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டம்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/73)

[1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

எப்படிப்பட்டவர்—மத நம்பிக்கை உள்ளவரா, அந்தக் கோயிலிலே அவருக்கு என்ன பொறுப்பு இருக்கின்றது, தர்மகர்த்தாவாக நியமித்தால் சரியான முறையிலே, முழு நேரம் அல்லது பார்ட் டைம் ஆகவாவது அந்த வேலையைச் செய்யக் கூடியவரா, இந்தத் தர்மகர்த்தா வேலையை இந்தக் கோயிலிலே பார்ப்பதனாலே ஏதாவது சலுகைகள் நிறையப் பெற முடியுமா என்று எதிர்பார்ப்பவரா என்பதையெல்லாம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி கவனித்துப் பார்த்து, தர்மகர்த்தா வேலைக்குப் போட்டால்தான், அவர் நல்லவிதமாக அந்தக் கோயில் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும். பரம்பரையாக தர்மகர்த்தாக்களாக, டிரஸ்டிகளாக, பல பேர்களைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதற்கு முன்னால் அவர்கள் வேலைகள் எப்படியிருந்தன என்று பார்க்க வேண்டும். தர்மகர்த்தாவாக இருந்தபோது சரியான முறையிலே கோயில் குழுக் கூட்டங்களை அவர்கள் ஒழுங்காக “அட்டண்ட்” பண்ணியிருக்கின்றார்களா என்று கூடக் கவனித்துப் பார்ப்பதில்லை. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? கட்சிக் கண்ணோட்டம் இதிலே இருக்கின்றது.

முக்கியமாக திருச்சியை எடுத்துக்கொள்வோம். திருச்சியிலே மூன்று பெரிய கோயில்கள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீரங்கம், திருவானைக்காவல், மலைக்கோயில் இப்படிப் பெரிய கோயில்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் பல சிறிய கோயில்களும் இருக்கின்றன. இந்தக் கோயில்கள் நிர்வாகத்திலே முழுக்க முழுக்க கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடனேதான் அந்த டிரஸ்டிகள் நியமனத்தைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதன் காரணமாக கோயில்களுடைய நிலைமை மாறிவிட்டிருக்கின்றது. இப்போது அங்கே ஜனங்கள் கூட்டம் கோயில்களில் எப்படி இருக்கின்றது? இதர மாநிலங்களில், திருப்பதி இருக்கின்றது. அங்கு மக்கள் நிறைய கூடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி குருவாயூர் கோயில் இருக்கின்றது. அங்கும் நிறைய ஜனங்கள் கூடுகின்றார்கள். ஆனால் நம் மாநிலத்தில் அப்படி இல்லை. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஸ்ரீ ஜயப்பன் கோயில் இருக்கின்றது. இந்தக் கோயில்களுக்கெல்லாம் ஒரு பெரிய பாரம்பரியம் இருக்கின்றது. ஆனால் தமிழகத்தில் பழனி ஒன்றுதான் இருக்கின்றது. மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற கோயில்களெல்லாம் சாமான்யமாகத்தான் இருக்கின்றன. நம்முடைய கோயில்களைப் பார்க்கும்போது, அவைகளை விட ரொம்ப சாமான்யமான, ரொம்பக் குறைந்த வருவாய் உள்ளவைகளாகத்தான் இவை இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் அதற்காக தமிழ் நாட்டில் ஏதாவது விளம்பரம் இருக்கின்றதா என்றால், இல்லை. அதற்கு நம் டிரஸ்டிகள் எல்லாம் சரியான முறையிலே விளம்பரங்கள் செய்ய தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். மத நம்பிக்கை வரவரக் குறைந்து வருகின்றது. இந்தக் கோயில்களைக் கண்டு தரிசித்தால், பதம் கிடைக்கும், கெடுதலே வராது, நூறு ஆயுசு இருக்கலாம், சதா ஆயுசு, சிரஞ்சீவியாக இருக்கலாம் என்றெல்லாம் சொல்லி, கோயிலுக்கு வந்தால் உங்களுக்கு வேதனையோ, குறைகளோ இருக்காது என்றெல்லாம் விளம்பரப்படுத்த

1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

தினால் நல்லது. இந்தக் கோயில்கள் இருப்பதே யாருக்கும் தெரிய மாட்டேன் என்கிறது. மத நம்பிக்கை குறைந்து கொண்டிருக்கின்றது. இப்படித்தான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சரியாகவோ, தவறுகவோ விளம் பரப்படுத்தச் சொல்கிறீர்களா?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : பயன்தரத் தக்கதாக இருக்க வேண்டும். இந்தத் தடவை யாதீர்கள் ஆயிரம் பேர்கள் வந்தால், அடுத்த தடவை கோயில்களுக்கு லட்சம் பேர்கள் வரவேண்டும். அந்த அளவிற்கு விளம்பரம் இருக்க வேண்டும். கோயிலுக்கு வந்த உடனே டிரஸ்டி தன் பெயர் கோயில் வாசலிலே எழுதப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொள்ளும்படியானவர்களை நியமித்தால், எப்படி இருக்கும்? அந்தக் காலத்திலே நல்ல பல இனம்களை ஏற்படுத்தினார்கள். இன்னும் பல கோயில்களிலே அந்த இனம்கள், சொத்துக்கள் எல்லாம் எப்படி இருக்கின்றன? ஊதிய இனம், பெர்சனல் இனம் இப்படி எத்தனையோ வகை இனம்கள் இருக்கின்றன. அதெல்லாம் எடுக்கப்படாமல் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவரவர்களுக்குப் பட்டா பண்ணிவிட்டபோதும், உபயம் உற்சவங்கள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கூட கவனிப்பதில்லை. நூற்றுக் கணக்கான உபயங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவர்கள் அந்தச் சொத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். கோயிலுக்கென்று ஒன்றுமே நடக்காமலிருக்கின்றது. உற்சவம்கூட நடக்காமல் இருக்கின்றது. அதை நிர்வகிக்கின்றவர்கள் அவரவர் இஷ்டம் போல் நடப்போம் என்று இருக்கிறார்கள். இப்படித்தான் காலம் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. இந்த மாதிரித் துறையிலே, திருக்கோயில்களை நல்ல முறையிலே நிர்வகிக்க வேண்டும். அப்படி நிர்வகிக்கின்றவர்கள் சலுகைகளை அடையாமல் இருப்பவர்களா என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்க்க வேண்டும். இரண்டொரு டிரஸ்டிகள் பற்றி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் பட்ஜெட்டிலே பேசுகின்ற மாதிரி பேசக்கூடாது. இந்த பிஸ்ஸை கரெக்டாகப் படித்துக் கொண்டு என்ன பேசவேண்டும் என்பதைச் சுருக்கமாகப் பேச வேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : எங்களுக்கு இதுதான் பேச வேண்டிய சந்தர்ப்பம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் இஷ்டம் போல் கோயில்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். மீரங்கத்திலேயிருந்து, திருவானைக்காவலுக்குப் போய், மதுரைக்கும் போனால் என்ன ஆவது? அங்கேயே இருங்கள்.

[1973 டிசம்பர் 4]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : நீங்கள்தான் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கின்றீர்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : என்னென்ன பேச வேண்டும் என்பதை முதலிலேயே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பில்லைப் பார்த்த பிறகு அது தொடர்பாக என்ன பேச வேண்டும் என்று இருக்கின்றதோ அதைப் பற்றிப் பேசவேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இன்னொரு கருத்தும் இருக்கின்றது. சிலர் அப்ளிகேஷனை நேராகவே கமிஷனருக்குப் போட்டு விடுகிறார்கள். அதற்காக நோட்டீபிகேஷன் சரியாகப் போடுவதில்லை. காலியிடங்கள் பற்றி சரியாகத் தெரியமாட்டேன் என்கின்றது. நோட்டீபிகேஷன் போட்டு டைம் சொன்னாலும் கூட, அப்ளிகேஷன் வாங்கிக்கொள்ளலாம். டைம் எக்ஸ்டென்ட் பண்ணலாம். அப்படி எக்ஸ்டென்ட் பண்ணுவது ஜனங்களுக்குத் தெரிவதில்லை. இந்த மாதிரி தப்பெல்லாம் நடக்காமல் நல்ல முறையிலே இருக்க வேண்டும். இந்து மதத்தைப்பற்றிக் குறை சொல்கிறார்கள். இங்கே இருந்து கொண்டே அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றோம். மற்ற மதத்தைப் பற்றிக் குற்றம் சொல்வதில்லை. நாம் எது நடந்தாலும் கேட்பதற்கில்லை. இந்த மாதிரித் தப்பெல்லாம் நடக்காமல் நல்லபடியாக நடப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இந்து மதத்தில் சாமியை இப்படித் தான் கும்பிட வேண்டுமென்று ஒன்றும் கிடையாது. மற்ற மதத்திலே எப்படி என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தாங்கள் தேவாரம், திவ்யப் பிரபந்தம் எல்லாம் தெரிந்தவர். நீங்களும் நானும் கடவுள் பற்றி வாதம் தொடங்கினால் போய்க்கொண்டேயிருக்கும். தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் இருக்கும்போது நாம் பேசக்கூடாது.

* திரு கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஒரு முக்கியமான திருத்தத்தை இரண்டு அவைகளிலும் விவாதிக்காமல் அரசு உத்தரவாகப் பிறப்பித்தது தவறென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை முழு மனதுடன் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இனிமேல் அப்படிப்பட்ட உத்தரவுகள் இடும்போது, அதுபற்றி இரண்டு அவைகளிலும் விவாதித்த பிறகு, உத்தரவுகள் இடுவது சிறப்பாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல திருக்கோயில்களில், அவற்றின் சொத்துக்கள் மிகக் குறைந்த குத்தகைக்கு—வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், 100 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள இடங்கள், ஐந்து அல்லது பத்து ரூபாய்க்கு,

1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலையைத் தடுப்பதற்காக உத்தரவு இட வேண்டியது அவசியமென்று கருதுகிறேன். இதனால் 100 அல்லது 1,000 பேர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களென்றாலும், அதனால் அடையக் கூடிய பலன் பொதுமக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதென்பதால், இந்த உத்தரவு கட்டாயம் போட வேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இனிமேல் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள், இந்த அவையில் விவாதித்த பிறகு, செய்யப்பட வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நமது மாநிலத்தில் இந்து அறநிலையங்களையெல்லாம் நேர்முகப்படுத்தி, பலவிதமான குறைகளோடு நடந்துவந்தவற்றைச் சீராக்குவதற்காக, அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற ஒரு சட்டத்தை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலம் அதற்கென்று இந்து ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்ட் போர்டு என்று அமைத்தார்கள். நாளாவட்டத்தில் போர்டுக்கு இருந்த அதிகாரங்களெல்லாம் கமிஷனருக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. போர்டு என்றாலே இப்போது கமிஷனர்தான். சென்னை கார்ப்பரேஷனில், கார்ப்பரேஷன் கௌன்சில் என்றாலே, 1-ம் தேதியிலிருந்து ஸ்பெஷல் ஆபீஸர்தான். அவர் கையெழுத்து போட்டால், கார்ப்பரேஷன் கௌன்சில் கூடி, தீர்மானம் செய்தது மாதிரி யாகும். அதேமாதிரி, இந்து ரிலிஜியஸ் அண்ட் சாரிடபிள் எண்டோ மெண்டு கமிஷனர் கையெழுத்துப் போட்டால், அந்த போர்டு கையெழுத்துப் போட்டதாக அர்த்தம். நமது மாநிலத்தில், அந்த போர்டின் கண்ட்ரோலுக்குள் பல்லாயிரக்கணக்கான கோயில்கள் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் துறை மிகவும் அதிகமாக விரிவடைந்து விட்டதால், சென்னையில் இருக்கும் கமிஷனரே எல்லாக் காரியங்களையும் பார்ப்பது கஷ்டமென்று, அந்த அதிகாரங்கள் டெபுடி கமிஷனர், அசிஸ்டண்ட் கமிஷனர் ஆகியோருக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டன. அறங்காவலர்களை நியமிப்பதில், அசிஸ்டண்ட் கமிஷனர்களே மனுக்களை வாங்கி, தகுதி யானவர்களை நியமிப்பதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த அதிகாரம் அவர்களுக்குக் கிடையாதென்றும், போர்டுக்குத்தான் உண்டென்றும் உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்தது. போர்டுக்கு பதிலாக அதைச் செய்வதற்கு அசிஸ்டண்ட் கமிஷனருக்கும், டெபுடி கமிஷனருக்கும் அதிகாரம் இல்லையென்று தீர்ப்பளித்ததால், அதை அவர்கள் செய்ய அதிகாரம் அளிப்பதற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே உள்ள சங்கடத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதையொரு சந்தர்ப்பமாக உபயோகித்துக்கொண்டு, இது சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய குறைகளையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியது அங்கத் தினர்களுடைய கடமை. இதையொரு வாய்ப்பாகக் கருதிச் சொல்கிறேமே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள், வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத் திலிருந்து அறநிலையங்களுக்கான கட்டிடங்களை விலக்கு செய்திருக்கிறார்களென்ற குறையைச் சொன்னார்கள். பொதுவாக இந்தச் சபையின்

[1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

உரிமை ஓரளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகின்றது. நாங்கள் நிறைவேற்றிய சட்டம்; எங்களைக் கலக்காமலேயே, இதிலிருந்து ஒரு உத்தரவு மூலமாக விலக்கு அளித்துவிட்டார்கள் என்ற அர்த்தத்தில் சொல்லப்பட்டதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. ஆனால், பொதுவாக அரசாங்கத்தின் இந்த உத்தரவை நான் வரவேற்கிறேன். மயிலாப்பூர் கபாலீஸ்வரர் கோவிலுக்குச் சொந்தமாக பல வீடுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் 35 ரூபாய், 50 ரூபாய் வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. அந்த வீடுகள் இன்று மார்க்கெட்டில் 350 ரூபாய், 500 ரூபாய் வாடகைக்குப் போகும் அங்கே பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், 400, 300 ரூபாய்க்குப் போகிற கட்டிடங்களையெல்லாம் 50 அல்லது 60 ரூபாய் வாடகைக்கு விடுகிறார்கள் என்று. அதனால் யாருக்கு நஷ்டம்? கோயில்களுக்குத்தான் நஷ்டம்; தேவஸ்தானத்திற்கு நஷ்டம். இப்படி கோயில்களுக்கு ஏற்படும் நஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக இந்த உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். எங்கள் குறையெல்லாம், எங்களைக் கலந்துகொண்டு உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்பது தான். இது இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் நிறைவேறிய சட்டம். அதற்கு திடீரென்று விலக்குக் கொடுத்துவிட்டார்களே என்பதுதான் குறை.

அடுத்தபடியாக, நானும் இரண்டொரு விஷயங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதுபற்றி அமைச்சரவர்களுக்கு ஏற்கெனவே எழுதிவிட்டேன். மதுரை ஜில்லா, வத்தலக் குண்டு பஞ்சாயத்து யூனியனில் கோட்பட்டபட்டி கிராமத்தில் சென்றய பெருமாள் கோவில் தேவஸ்தானம் இருக்கிறது. அதற்கு ஒருவர் 20 ஆண்டுகளாக—பரம்பரை டிரஸ்டியல்ல — நியமன டிரஸ்டியாக இருக்கிறார். திரும்பத் திரும்ப அவரையே நியமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோவிலினுடைய பூசாரி, அவருடைய சொந்த மருமகன். அந்தக் கோவிலினுடைய வருவாய் தீய வழியில் செலவழிக்கப்படுகிறதென்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அங்கிருக்கிற நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர் சரியாகச் செயல்படுவதில்லை. இதை அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்கு எழுதி அனுப்பியிருக்கிறேன். அவர் கவனிப்பாரென்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

அடுத்தபடியாக, பாவை என்ற கிராமம் இருக்கிறது இங்குள்ள கோயிலுக்கு, திரு. சாமிநாதப் பிள்ளை என்பவர் பரம்பரை டிரஸ்டியாக இருந்து வருகிறார். கோயிலினுடைய சொந்த வருமானம் ஒரு புறம் இருக்க, அதைத் திருப்பணி செய்து, புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு மனுச் செய்து 10,000 ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறார். அதற்கென்று ஒரு திருப்பணிக் குழு நியமித்து, அந்தக் குழுடன் தலைவராக அந்த டிரஸ்டியினுடைய மகனையே நியமித்திருக்கிறார்கள். மதுரை ஜில்லாவில், பாவை கிராமம் இருக்கிறது. பரம்பரை டிரஸ்டியினுடைய பெயர் திரு. சாமிநாதப் பிள்ளை; அவருடைய மகன் பெயர் முத்துப் பாண்டி. அந்தக் கோவிலுக்கு கமிஷனர் அவர்கள் 10,000 ரூபாய் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். கோயில் வருவாயிலிருந்து 22,000 ரூபாய்

1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அது தனியாக நன்கொடையாக ரூபாய் 10,000 வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். மொத்தம் 42,000 ரூபாய் வசூல் பண்ணி, 2 வருஷம் ஆகிவிட்டது. இதுவரை வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். கடைசியில் அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர் வருகிறது. இதை அசிஸ்டன்டு கமிஷனரோ அல்லது கமிஷனரோ சரியானபடி கவனிக்காவிட்டால், பெரிய தவறு ஏற்படும். இந்தத் தகவல் நேற்றுதான் கிடைத்தது. அதனால் அமைச்சரவர்களுக்கு எழுதி அனுப்ப முடியவில்லை. இதைக் கவனிக் கும்படியாக அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட தகவல்கள் வரும்போதெல்லாம், நான் அவைகளை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு உடனடியாகக் கொண்டு வருகிறேன். முதலில் சொன்ன விஷயம் பற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவில் பணம், நன்கொடையாக வசூலித்த பணம் இவைகளைச் சரியானபடி உபயோகிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடமிருந்து 10,000 ரூபாயையும் வாங்கி, அதைச் செலவழித்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த ஊரிலே அந்தத் திருப்பணி நடக்காததற்கு ஒரு காரணம் சொல்லப்படுகிறது. கோயிலுக்குக் கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு குடி தண்ணீர்க் கிணறு இருக்கிறது. அந்தக் கிணறு புறம்போக்கு நிலத்தில் இருக்கிறது. அந்தப் புறம்போக்கு நிலத்தையும் சேர்த்து கோயிலுக்கான சிறு மதில் சுவர் எடுக்க வேண்டுமென்று இவர் சொல்கிறார். அதை ஊர் மக்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு இத்தனை வருஷம் வேலை நடைபெறாமல் இருக்கிறதே என்று அதிகாரிகள் அல்லது அசிஸ்டன்ட் கமிஷனர் கேட்டால், ஊரில் ஆட்சேபனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; அதற்காகப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்ற தவறான சாக்குபோக்கைச் சொல்கிறார். கோயில் இடமல்ல அது. கோயிலுக்கு வெளியேயுள்ள இடத்தைச் சேர்த்துக் கட்டவேண்டுமென்று சாக்கு சொல்லிக்கொண்டு அரசாங்கப் பணத்தையும், கோயில் பணத்தையும் துஷ்பிரயோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக, அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கமிஷனர் அவர்களும், நல்ல வேளையாக, இங்கு இருப்பதனால், தாமதமின்றி நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவரும் அந்த மாவட்டத்தில் கலெக்டராக இருந்தவர். பல முறை நேரில் சென்று அந்த ஊரைப் பார்த்திருக்கிறார். அவருக்குத் தெரியும். அவர் கவனிப்பார் என்று நம்புகிறேன். பொதுவாக, இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றி ஒன்றுமில்லை. இது அவசியமான திருத்தம். ஏற்கெனவே இருக்கிற குறையைப் போக்க வந்த திருத்தம். ஆகவே, இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்ததற்காக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

4-50
பி.ப.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றிய விளக்க உரையை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் மிக விளக்கமாக இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள்

தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, இந்துசமய அறக்கட்டளைகள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/73)

[1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

அத்தோடு பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும், ஆங்காங்கேயிருக்கிற சில குறைபாடுகளை மேலும் நிவர்த்திக்கின்ற வகையில் நல்ல யோசனைகளையெல்லாம், குறைபாடுகளையெல்லாம் சட்டிக்காட்டிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு நிவர்த்தி செய்வதற்கு இதை ஒரு சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்துகிற வாய்ப்பு இன்றைக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அறங்காவலர்கள் நியமனம் பற்றித்தான் நம்முடைய தவத்திரு அடிகளார் அவர்களும், அதே போல மதிப்பிற்குரிய திரு. ராமசாமி படையாச்சி அவர்களும், திரு. தீக்ஷிதர் அவர்களும் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களையே நியமிக்கிறார்கள். அத்தோடு தர்மகர்த்தா—அறங்காவலர்களாக நியமனம் செய்வதில் ஊழல் நடைபெறுகிறது, மத நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை நியமிக்கிறார்கள், அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் அறங்காவலர் கூட்டங்களுக்கு வருவதில்லை, இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளையெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், திருவரங்கம் கோயிலைப்பற்றி நம்முடைய தீக்ஷிதர் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது, அதேமாதிரி அங்கேயிருக்கிற மலைக் கோயில் மற்றும் இவைகளைப்பற்றிச் சொல்கிறபோது, ஆளும் கட்சிக் காரர்களையே நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். திருவரங்கம் கோயிலைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே ராஜவேல் என்ற ஒரு வழக்கறிஞர் அறங்காவலர் குழுவின் தலைவராக இருக்கிறார். மற்ற 4 பேர்களும் ஏற்கெனவே இருக்கிற திட்டத்தின்படி, பல்வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்தக் கோயிலிலே அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று யாரும் அங்கு கிடையாது. எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்று தான் குறிப்பிட வேண்டும். அந்த அளவிற்குக் கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லாத வகையில் சில கோயில்களிலே திட்டத்தின் பிரகாரம் நியமிக்கிறோம். குறிப்பாக ஆளுகிற கட்சி என்று வருகிற நேரத்தில் ஆங்காங்கே இப்படி நியமிக்கக் கூடிய சில நிலைமைகள் ஏற்படலாம். இதை ஏற்கெனவே ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கூட மறுக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நம்முடைய தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் சொல்லும்போது, கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை நியமிக்கிறார்கள், அதே போல நிர்வாகம் வேறு, நம்பிக்கை வேறு என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள் என்று இதையெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இப்போதும் அதைத் தான் சொல்லுகிறேன். நிர்வாகம் என்பது வேறு, கடவுள் நம்பிக்கை என்பது வேறு. இப்படி எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், நானே கூட அந்த நம்பிக்கை கொண்டிருப்பவன் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக இதற்கு அமைச்சராக நியமிக்கப்படவில்லை. இதில் நம்பிக்கை இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், முன்னாள் முதல்வர், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியது போல கடவுளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோமா என்பதை விட கடவுள் எங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறாரா என்பது தான் பிரச்சினை.

1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

அந்த ஒரு நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் நாங்கள் இருக்கிறோமே தவிர, ஏதோ நம்பிக்கை இல்லாதவர்களையெல்லாம் கோயில்களின் நிர்வாகத்தில் பங்கு பெறச் செய்து.....

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, நாங்கள் கடவுளை நம்புகிறோமா இல்லையா என்பதல்ல, கடவுள் எங்களை ஏற்றுக் கொள்கிறா என்பது தான் எங்களுடைய கடவை என்பது உயர்ந்த ஞானிகளுடைய, கடவுளை நம்புகிறவர்களுடைய வார்த்தை. ஆதலாலே இதைச் சொல்கிற முதல்வர் அவர்களும், நம்முடைய அமைச்சரவர்களும் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வது முறையல்ல. அப்படியிருந்தால் தவறு என்று சொன்னேனே தவிர, போடுவதாகவும் சொல்லவில்லை. அதனால் அதுவே கடவுள் நம்பிக்கையின் முழுமையான வடிவம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, கடவுளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோமா என்பதை விட எங்களை கடவுள் ஏற்றுக்கொள்கிறா என்பதுதான் பிரச்சினை என்று அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கடவுள் ஏற்றுக்கொள்கிறா என்பதை எப்படி முடிவு செய்வது, யார் முடிவு செய்வது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, இது தான் உலகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய சந்தேகம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆகவே இந்தப் பிரச்சினைக்கு இடமில்லாத வகையில் இதைச் சொல்லியவர்களே தீர்ப்பு சொல்லி விட்ட காரணத்தினால், மேலே குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் நம்பிக்கை இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், இன்றைக்கு அறங்காவலர்களை நியமனம் செய்ததற்குப் பிறகு தமிழ் நாட்டில் இந்த அற நிலையத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், ஏராளமான முன்னேற்றத்தைக் கடந்த 4, 5 ஆண்டு காலத்தில் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதை ஏற்கெனவே வரவு செலவுத் திட்டத்தினுடைய விவாதத்தில் நான் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதையே திரும்பத் திரும்ப குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை. கோயில் சொத்துக்களையெல்லாம் சரியானபடி கண்டுபிடிக்கவில்லை யென்ற குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், கோயில் வருமானம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதையும், அதேபோல புதிதாகக் கோயில்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய நிலைமைகளையெல்லாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கோயில்களுடைய வருமானம் 3 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இன்றைக்குச் சுமார் 8½ கோடி ரூபாய் வருமானம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதேபோல கோயில்களின் எண்ணிக்

தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, இந்துசமய அறக்கட்டளைகள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/73)

[1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

கையை எடுத்துக்கொண்டால் கூட, தனி அதிகாரிகளை நியமித்து அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் சென்று, கிராமம் கிராமமாகச் சுற்றி, சிறிய கோயில்கள், பெரிய கோயில்கள் என்று, 200 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களாக 42 ஆயிரம் கோயில்களைக் கண்டுபிடித்து, இந்தக் துறைக்குத் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த 42 ஆயிரம் கோயில்களையும் சென்ற ஆண்டிலிருந்து நம் நிர்வாகத்தில் கொண்டு வருவதற்கு எல்லா விதமான நடவடிக்கைகளையும் நாம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இதுவரை 5 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கோயில்களை நம் நிர்வாகத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டில் 10 ஆயிரம் கோயில்களை எடுக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு அதற்கான காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம். இதேபோல வருகிற காலத்தில் இந்தக் கோயில்களுக்குச் சொந்தமாக நிலம், சொத்துக்கள் என்று இருந்தால் அவைகளை எடுக்க, திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இந்த 42 ஆயிரம் கோயில்களுக்கு மட்டும் 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. இந்த 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தையும், கோயில்களையும் அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகத்தில் கொண்டுவர வேண்டும். இந்தக் குறிக்கோளை மையமாக வைத்துத் தான் இன்றைக்கு அதிகாரிகளெல்லாம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலமும் ஓரிரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள் நம்முடைய நிர்வாகத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு பூராவும் இந்தக் காரியத்தை நாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். ஆகவே, அறங்காவலர்களாக யார் இருந்தாலும், நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில், எந்த விதமான குறையுமில்லாமல் நடக்கிற அளவிற்கு இன்றைக்கு நாம் காரியங்களையெல்லாம் செய்து வருகிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதிலே முடித்து விட்டார் என்றால் இரண்டு சந்தேகங்கள், விளக்கம் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அவர் பேச்சை முடித்த பிறகு கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அடுத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் பரம்பரை அறங்காவலர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றி விவரம் என்னிடத்தில் இல்லையாகையால், அவர் தனியாக எழுதித் தருவார்களானால், பரிசீலித்து, நியாயமாக இருக்குமானால், தேவையான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளலாம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி : தலைவரவர்களே, நான் பொதுவாகத்தான் கேட்டேன்.

1973 டிசம்பர் 4]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : பொதுவாக என்று சொன்னால், இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை, பரம்பரை அறங்காவலர்களே தேவையில்லை என்பது தான். பரம்பரை அறங்காவலர்களையெல்லாம் எடுத்து விட்டு, எல்லோரையும் நியமிக்க வேண்டுமென்பது தானே தவிர, பெரிய பெரிய ராஜாக்களுக்கு இருந்த மானியங்களை ஒழித்துவிட்டு, முன்னேற்றப் பாதையில் போகும்போது, நான் என்னுடைய சொத்தைக் கோயிலுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன், அதனால் பின்னாலே உரிமை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருப்பது தேவையில்லாத விஷயம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசாமி பட்டையாச்சி சொன்னார்கள் என்பதற்காகப் பரிசீலனை செய்கிறேன் என்று சொன்னேனே தவிர, பரம்பரை அறங்காவலர்களே தேவையில்லை என்பதைத்தான் இந்த அரசாங்கத்தில் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, இங்கே வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தைப் பற்றி நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நீண்ட நாட்களாக இந்தக் கோரிக்கை இருக்கிறது, வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1966-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். அப்போது இருந்த மதிப்பீட்டுக் குழு (எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி) இதைச் சிபாரிசு செய்தது. ஆலயங்களுக்கிருக்கிற வீடுகள் அல்லது இடங்களுக்கு இந்த வாடகைக் கட்டுப்பாடு மசோதாவிலிருந்து விலக்குத் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. ஆனால் அப்போது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. 1968-ம் ஆண்டிலே, அதே போன்று மதிப்பீட்டுக் குழு சிபாரிசு செய்தது, அதையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சென்ற ஆண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிவேல் ராஜன் அவர்கள் தலைமையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட குழு தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல ஆலயங்களுக்குச் சென்று அவர்களைக் கெடுத்த வீர்வான அறிக்கை பின் பேரில் தான் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் இதுபற்றி விவாதிக்கப் பட்டது. அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே எடுக்கப்பட்ட முடிவின்படி தான், இந்த வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்திலிருந்து கோயில்களுக்குச் சொந்தமான வீடுகளுக்கெல்லாம் விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற முயற்சி நாம் எடுத்தோண்டிருக்கிறோம். சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவருவதோடு அல்லது அமராவதோடு உத்தரவாகவே வேண்டுமா என்பது இந்தத் துறையிலே பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வரவென்றால் இரண்டு அங்குகளுக்குத் தகு வரும் உறுப்பினர்கள் தாராளமாக அதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. நம்முடைய இந்து அற நிலையத் துறையினுடைய சொத்துக்களுக்கு மட்டுமல்லாது முஸ்லீம் மதத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும், கிருஸ்துவ மதத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் அல்லது எந்த மதத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும், எல்லா மதச் சார்புள்ள வீடுகளுக்கும் கட்டிடங்களுக்கும் இந்த விதிவிலக்கு பொருந்தும் என்பதை அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் முடிவெடுத்துள்ளோம். இப்படி எடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த முடிவின்

தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, இந்துசமய அறக்கட்டளைகள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/73)

[1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

மூலம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அதிகப்படியான வருமானம் கோயில்களுக்குத் தேடிக் கொடுக்கிறோம் என்ற நல்ல நம்பிக்கையோடு தான் இந்த முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் உதாரணத்திற்கு கபாலீஸ்வரன் கோயிலையே சுட்டிக் காட்டினார்கள். இதைப் போன்று ஏராளமான கோயில்களின் சொத்துக்களை நம்முடைய சென்னை நகரத்திலும், இன்னும் தமிழ்நாட்டில் பல நகரங்களிலும் இன்றைக்கு சில தனிப்பட்டவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதை கோயில்களுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் பயன்படுகிற வகையில் இந்தச் சட்டம் நிச்சயமாகச் செய்யுமென்று எதிர்பார்த்துத்தான், நாங்கள் இந்த முடிவை எடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் சில குறைகளையெல்லாம் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். 20 ஆண்டுகளாக ஒருவரே அறங்காவலராக மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு கோயிலில் இருக்கிறார் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றிய விண்ணப்பத்தை நேற்றைய முனிதினம் என்னிடம் தந்தார்கள். இது பரிசீலிக்கப்பட்டு, உரிய நடவடிக்கைகளை விரைவிலே எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5-00
பி.ப.

அடுத்து, பரவை என்கின்ற இடத்தில் உள்ள கோவில் திருப்பணியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே அந்தத் திருப்பணிக் குழுத் தலைவர் மீது சில புகார்கள் எனக்கு வந்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அரசாங்கம் கொடுத்த பணத்தை தனக்குச் செலவழித்துக் கொண்டு விட்டதாகவும், திருப்பணி வேலைக்குப் பயன்படுத்தவில்லை என்றும் புகார் வந்தது. உடனடியாக அந்தப் புகாரை ஆணையாளர் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்து, அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டுவதற்கு உரிய நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் திருப்பணிக் குழு சரியான முறையில் இயங்குகிறதா இல்லையா என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலித்து, சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்றால், அதிலுள்ள குறைகளை நிவர்த்தி செய்து நல்ல முறையில் இயங்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் ஒரு சில குறைபாடுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு அவற்றையும் களைவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, ஒரு சிறு விளக்கம். பொதுவாக அறங்காவலர்களை நியமிக்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக எங்கள் சார்பிலிருந்து புகார்கள் சொல்லப்படவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ, திராவிட கழகமோ அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியோ, அதைப்பற்றி இப்பொழுது பிரச்சனை இல்லை. தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் அவர் சொன்னாரே தவிர, கட்சியைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. தெய்வ நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை நியமிக்கக்கூடாது என்பதுதான் அவரது கருத்து.

1973 டிசம்பர் 4]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அடுத்து, இந்த நியமனம் செய்வதற்காக மனுக்கள் போடப்படும் போது, அந்த மனுக்களிலேயே “தனக்கு தெய்வ நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா” என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுப் போடுவதற்கான வழி செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அறங்காவலர்கள் ஆயிரக்கணக்கான கோயில்களுக்கு நியமிக்கப்படுகிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம்தான் அந்த நியமனம் செய்கின்றது. சில கோயில்களுக்கு தனிப்பட்ட ஒருவரையே, அதாவது ஒரே ஒருவரை மட்டும் அறங்காவலராக நியமிக்கும் நிலைமை இருந்து வருகிறது. சின்னக் கோவில்களாக இருந்தாலும், இரண்டு அல்லது மூன்று அறங்காவலர்கள் இருக்க வேண்டும். ஒரே ஒருவரை மட்டும் நியமிப்பதால், மோசடி, கையாடல்கள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. அந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரவை கோவில் திருப்பணி விஷயத்தில் ஏற்கனவே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி. அவர் முன்பெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர் என்று வெளியே சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது நாங்கள் அதிகாரத்தில் இருந்தோம். இப்பொழுது ஐந்து, ஆறு வருஷமாகதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இம்மாதிரிச் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அவர் உண்மையில் மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக நாங்கள் சொல்லவில்லை. அவர்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு இந்த ஊழல்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதற்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது வாங்கப்படுகின்ற நியமன விண்ணப்பங்களிலேயே கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவரா இல்லையா என்று கேட்டு, நம்பிக்கை உண்டு என்று எழுதிக் கொடுத்தால்தான் நியமனம் கொடுக்கப்படுகிறது. எந்த விதிமுறைகளுக்கும் புறம்பு இல்லாமல் கடவுள் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரே ஒருவரை மட்டும் ஒரு கோயிலுக்கு அறங்காவலராக நியமிக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஒருவர் மட்டும் இருக்கக்கூடிய கோயில்களில் எல்லாம் மூன்று அல்லது ஐந்து பேர்களைக் கட்டாயமாக நியமிக்கும் யோசனை ஆராயப்படுகிறது, செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் நம்பிக்கையற்றவர்களாக இருக்க முடியாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிறைய உண்டு. என்னுடைய கேள்வியே தஞ்சை மாவட்டத்தில் கோவிலூரில் கடவுள் நம்பிக்கை இருக்க முடியாத கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குச்

தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, இந்துசமய அறக்கட்டளைகள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/73)

[1973 டிசம்பர் 4]

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

சேர்ந்தவர் அறங்காவலராக இருந்து வருகிறார் என்பதைப் பொறுத்த தாகும். அவர் சட்டசபையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினராக இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னேனே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மூவேந்தர்களுடைய புகழ்களில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், ராஜராஜசோழனுக்கு விழா எடுக்கின்றவர்கள் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருப்பார்களா? நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினரை மனதில் வைத்துத்தான் சொன்னேன். கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் உறுப்பினராக இருக்க முடியாது, அவர்களுடைய கான்ஸ்டிடியூஷன் விதிப்படி. அப்படிப்பட்டவர் இருந்தால், நிர்வாகம் எப்படி சரிவர இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் குறிப்பிட்டேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை மனதில் வைத்துச் சொல்லப்படவில்லை. ஆளுகின்ற அரசுக்கு நண்பன் என்ற முறையில் இதை எடுத்துக் கூறினேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அடிகளார் அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் கடவுள் நம்பிக்கை அற்றவர்கள்தாம் இருக்க முடியும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நிலைமை மாறி வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதோ பழைய கம்யூனிஸத்தில் வேண்டுமானால் அந்தக் கொள்கை இருந்திருக்கலாம். என்னுடைய மாவட்டத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், கிஸான்சபா என்று பெருமளவில் இயங்கி வருகின்றது. ஒரு சாதாரண விழாவானாலும் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். கோவிஷ்ணரைப் பொறுத்தவரையில், அந்தக் கோவிலுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களைப் பாதுகாத்து வருவதில் அவர் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகிறார் என்பதை நான் அறிவேன். இவர் மிகுந்த அக்கறையோடு பணியாற்றி வருகிறார். “உண்டென்பார் சிலர், இல்லை என்பார் பலர்”. அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. அவரைப் போடுவதற்கு நானே காரணமாக இருந்ததால், இந்தப் பதிலை நானே சொல்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, ஸ்ரீரங்கம் கோவிலில் இருக்கின்ற ராஜவேல் அவர்களைப்பற்றி நான் சொல்லவேயில்லை. அது ஸ்கீம் கோவில் என்று எனக்குத் தெரியும். அந்தக் கோவிலைப் பொறுத்தவரையில், அந்த ஸ்கீமின் அடிப்படையில், ஹைகோர்ட்டின் தீர்ப்பின்படி ஜாதி அடிப்படையில் நியமிக்கப்படுவது தெரிந்த விஷயம். திருச்சியில் மூன்று பெரிய கோவில்கள் இருக்கின்றன. திருவானைக் காவல், மலைக்கோவில், கைலாசநாதர்கோவில், இவை மூன்றும் இருக்கின்றன. பொதுவாக தெய்வ நம்பிக்கை அற்றவர்களைப் போடக் கூடாது என்றுதான் சொன்னேன். நான் அதையே மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். ஸ்ரீரங்கம் கோவிலைப்பற்றிப் பேச முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும்.

1973 டிசம்பர் 4]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, ஸ்ரீரங்கம் கோவிலிலுள்ள ராஜவேல் அவர்கள் அவருடைய மாணவப்பருவத்திலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து வருகிறார். அவரைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். மற்றப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி நான் முன்பே பதில் கூறிவிட்டேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1973-ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 38/1973) ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன் வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே,

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1973-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1973) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை —

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1973-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 38/1973) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை (5-12-1973) பிற்பகல் 3 மணி அளவில் கூடும்.

5-10
பி.ப.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.